

# Velká očista.

Na zemi není ničeho, lidé, co byste mohli jako vyrovnání nabídnout v díku **za to**, že vás Bůh zbaví od havěti temna, kterou jste sami vypěstovali svým falešným chtěním!

Kdybyste si alespoň chtěli dát námahu pochopit, že boj Světla proti veškerému temnu není pro Světlo bojem radosti, nýbrž přemáháním a ničením veškeré špíny nejodpornějšího druhu, přičemž největší část lidí, kterým je osvobození **určeno** a přináší veškerý užitek, se ještě staví na stranu jedovatého temna, aby Nositeli Světla ztěžovali cestu nejnižším smýšlením!

Hněv všemohoucího Boha však nyní udeří do řad těchto rouhačů, kteří jsou jako hnusní červi odsouzeni zadusit se ve svých odporných slinách! Tím bude svět očištěn od takového zla!

Tento výraz není pěkný, avšak není žádné jiné slovo pro něco, co je vlastně zcela nevyslovitelné ve své ohavné zvrhlosti; neboť dokonce ani tato pozemská řeč nestačí, aby správně označila druh takového nejnižšího myšlení.

Jedině výrazy „havěť a červi“ vystihují dva základní druhy těchto zpustlých, kteří se vyloučili ze všech možností záchrany, protože nejsou schopni vytvořit ani **jedinou** čistší myšlenku a rozšiřují jedovaté, vše rozežírající sliny, které na ně nyní dopadnou zpět a musí je rozežrat a rozložit!

Rozdrásání nesmírnou nenávistnou závistí, budou prchat

se strachem a úzkostí, zděšením, hrůzou, a žádná ruka se nemá pozvednout, aby zmírnila jejich zasloužené utrpení. Budou odstrčeni od všeho, co usiluje ke Světlu a duchovní svobodě. A zatímco budou za nevýslovné bolesti zmítáni sem a tam v nouzi a mukách, probudí se v nich následkem uvolňujícího rozkladu žalující duchovní jiskra, kterou ve Světlu nepřátelském úsilí drželi uvězněnou a chtěli ji nechat zahynout. Ona vyšlehne v každém jednotlivci, bolestně pálic v neuhasitelné touze, a sežehne vše, co ji doposud drželo dole.

Tak probíhá rozklad současně zvenčí a zevnitř ruku v ruce s neuvěřitelnou trýzní staletí, tisíciletí, mimo jakoukoliv pomoc, daleko od každé úlevy, s neustále stoupajícím strachem a nejstrašlivějším zoufalstvím, až nakonec je vědomí vlastního já zcela rozežráno; neboť z něj nesmí zůstat nic.

To jsou cesty zavržených od okamžiku, kdy Bůh stáhne ruku zpět a ve svatém hněvu je všechny oddělí od přijetí záchranné milosti!

Zde **musí** zavržený klesnout, být stržen do propasti hrůz a zničení; neboť se mu více nedostane shůry žádné opory!

A tento den nejsvětějšího soudu je nyní zde! **Vy** budete **osvobozeni**, vy vzhůru usilující, od veškeré havěti a všech nástrojů temnot, jako jste již osvobozeni i od samotného knížete temna pro velkou dobu, skrze svaté Světlo! Tím opět můžete tak zesílit, že se ho již více nepotřebujete obávat.

Nyní vyšvihne se celá země, která vás nosí, i s vámi vzhůru na čistší a světlejší pláň.

A když pak budete moci opět dýchat **čistotu**, když z vás odpadne všechno to, co vám bránilo v jasném pohledu ke Světlu, **pak** teprve poznáte **ohlížejíce se zpět, jak** odporná byla bažina, ve které jste doposud žili. Teprve v tomto **ohlédnutí** zachvátí vás nevolnost, zděšení ... a ... snad ... pak také ve vás rozkvete část **toho** díku, který byste měli již dnes dát Bohu za veliké dílo lásky, které se s touto očistou na vás naplňuje!

Již dlouho jste mohli, ba museli poznat, jak nadlidskou je trpělivost a shovívavost, kterou dokonce ještě poskytoval těm, kteří jsou nyní zavrženi s konečnou platností. Mohli jste to vidět ve **vašich vlastních řadách!** Jen jako **malý** příklad vzpomeňme ještě jednou na všechny ty, kteří se **dobrovolně** našli v Poselství, a potom opět odpadli!

Přitom nemluvím o dřívějších událostech ve světlých úrovních, nemluvím o dřívějších slibech daných v dovoleném splnění dobrovolných proseb, ne, mluvím **jen o krátké chvíli tohoto pozemského bytí**, která však obsahuje toho již dost, abychom se s odporem odvrátili od **těch** lidí, jejichž celé myšlení je jen nejnižším výplodem uražené ješitnosti, zklamání z odepření některých pozemských přání rozličného druhu a také egoizmu, který nemohl dojít k uplatnění.

Rozhlédněte se jen kolem sebe, všude tyto lidi najdete! Znali jste je dost dobře, takže nepotřebuji uvádět jména. Tato jména budou všechna ještě pálit ve vašem cítění správnosti a spravedlnosti, až uvidíte, že Boží spravedlnost se nenechá posmívat a projevuje se ve správný čas **tak**, jak by to člověk nikdy nedokázal.

Soudem v Jeho moudrosti a spravedlnosti budete sraženi v

uctivosti na kolena a budete prosit za odpuštění, že jste v hněvu a v rozhořčení často svým přáním předbíhali skutečnou spravedlnost, aniž byste mysleli na to, že všemohoucnost Boží zasahuje ještě mnohem ostřeji a jistěji, také neúprosněji, než si člověk může kdy nechat zdát.

Pán se nenechá posmívat! A posměch spočívá i v neuposlechnutí Jeho svatých zákonů. Pokud si člověk myslí, že může jednat podle **svých** přání, aniž by se při tom ptal po Boží spravedlnosti, nebo když se domnívá, že se může neustále oddávat svým **rozmarům**, aniž by ho dostihla odplata, tak se tím vysmívá všemohoucí spravedlnosti Páně!

Avšak Pán se posmívat nenechá! To je varování, které přináší splnění pro každého! A den tohoto splnění je **zde!**

Ještě jednou se zkoumavě ohlédněte za lidmi a jejich jednáním, dříve než tito klesnou do tvrdých mlýnů odplaty a provždy tím zmizí! Jsou přece mezi vámi mnozí, kteří to všechno spoluprožili. Nebude vám zatěžko z toho vyzískat poznání, které vám může být k **užitku**.

Lidé, které mám na mysli, našli v Poselství to, co již dlouho hledali, a poznali je podle svého tehdejšího vlastního **tvrzení** jako Pravdu!

**Pak** vešli **oni** s námi ve spojení, ne snad my s nimi. Oni všichni **za námi** přišli sami. **Já** jsem je nevolal! Oni využívali ve značné míře našeho času, přirozeně s úmyslem při tom **pro sebe** získat nějakým způsobem. Připusťme v dobrém, že hledali **duchovní** užitek a zisk.

To také mohou a mají najít v nejhojnější míře v Poselství a mých přednáškách, jakož i jednotlivých rozhovorech, pokud hledají vysvětlení o věcech, které lidi **povznášejí** a **zušlechťují**. Poselství samo přece dává o tom všem svědectví ve svém druhu, kterému také odpovídají rozmluvy.

Toto **všechno** jim bylo poskytnuto, i když někdy s odporem, protože je to těmito lidmi, i když také prosí, přece napůl vynuceno způsobem, který vyžaduje na nich lpící egoizmus a ješitnost, které je přece také později opět od věci oddělily.

Když věřili, že mají své dosavadní mezery ve vědění vyplněné nebo že již nenajdou žádné jiné výhody, ustoupilo u nich také Poselství opět do pozadí a v jejich nitru pozvolna vyvstalo jejich známé chtění vědět vše lépe, které je průvodcem každé ješitnosti, především však **uražené** ješitnosti.

Avšak co takovéto ješitnosti zasadí nakonec často tu nejtěžší ránu, je to, že se ani neucházíme, ani nebojujeme o toho, kdo se odklonil; neboť je mi to zcela lhostejné, protože každý člověk přece musí mít svobodnou vůli k rozhodnutí, pokud mu to má přinést hodnoty, nebo zničení; neboť přece sám **pro sebe** nese plnou zodpovědnost.

Z tohoto důvodu neustále také odmítám ovlivňování **všeho druhu**. Tedy **opak** toho, co by takovíto lidé po odpadnutí chtěli rádi tvrdit, aby tím omluvili své vlastní nehezké činy a zlé chtění nebo to alespoň nejsměšnějším způsobem nějak zdůvodnili.

Raději si tím sami dávají ubohé vysvědčení vnitřní kolísavosti, jen aby se oddali zlé vášni vytvářet škodu nebo zlobu tam, kde se domnívají nebo cítí, že jimi musí být opovrhováno!

Jsou příliš zbabělí a příliš domýšliví, než aby si řekli, že **oni se** mohli od počátku mýlit, když později opět smýšleli jinak, že to byli **oni sami**, kteří přišli a nyní opět odešli, a že nemají také vůbec žádné právo činit nějakým způsobem odpovědným za tento **jejich** zřejmý omyl někoho jiného, kdo se o ně neucházel ani je nevolal.

Avšak takovémuto nesmyslnému osočování odporuje každé slovo, které jsem doposud řekl i napsal, a já **žiji** toto Slovo! Od mého Slova mne nelze oddělit. A toto Slovo je nyní vpáleno pevně a věčně nezměnitelně do celého stvoření!

**Tak** chtějí se však mstít **ti** tvorové, kteří očekávají **více**, než jsou **schopni** sami přijmout, protože jejich postoji schází k tomu nutná čistota jejich přání a duchovní pokora, poněvadž si ve všem vždy znovu stanovují jen to **pozemské** jako hlavní cíl jejich cesty.

Ani čistě lidsky nelze takovéto jednání vůbec pochopit, pouze s jednoduchým vysvětlením, že lidé takového druhu neznají žádné zábrany, aby se ve lstivosti a záludnosti oddali svému sklonu působit jiným jen mrzutosti a pokud možno i škodu, z čehož se radují. Při takovýchto činech nacházejí vnitřní uspokojení v někdy dokonce i chorobném založení.

Je-li však pro ně možné, aby při tom dosáhli bez námahy ještě nějakého **pozemského** zisku, přijmou ho bez zábran jako vítaný doplněk svého konání.

Avšak vlastní základ toho všeho spočívá mnohem hlouběji. Možno jej vysvětlit jedině ve smyslu Poselství:

Tito lidé byli ve vlažnosti pozvolna při svých slabostech

vábění temnem a **nepozorovaně** uchopení, avšak přesto pevně a neodvratně, protože nekladli žádný odpor, nýbrž se při myšlenkovém dotyku svých slabostí skrze temnotu cítili ještě uspokojeni.

Pak následovalo při myšlenkovém pohrávání také nevyhnutelné spojení, temnota zasyčela ... a oni se až příliš rádi stali ochotnými nástroji a sami k tomu ze svého ještě přidali.

Jejich původní vlažnost stupňovala se pak k nepřátelství a k sotva ovládané nenávisti a nakonec odpovídajícím způsobem zahalila všechno myšlení a také jednání.

Stejnorodé proudy samozřejmě neustále usilují o spojení, nacházejí se a vaří pak společně jedovatý nápoj, kterým svou oběť obmýšlejí, avšak tentokrát jej budou muset sami vypít až do poslední kapky podle svaté vůle Boží, která ve všemohoucnosti vzájemně působíc na ně dopadne!

Co ve svém pomlouvačném myšlení a ve stejnorodém konání společně zosnovali, co v chytráckém padělání skutečných pojmů a událostí zformovali, to se **vůči nim** stane ostrým mečem a i to nejmenší, nejnepatrnější falešné myšlení svalí se **na ně** zpět stonásobně zesíleno; neboť jejich nenávist směřovala vůči svatému Světlu!

Toto neuvěřitelné jednání ve svém zlém druhu nebude i pro vně stojícího pozorovatele vůbec těžko pochopitelné. Takovéto jednání samo o sobě nemůže být přece žádným člověkem označeno za „dobré“, nýbrž je beze všeho zjevné jako **zlé** chtění! A zlo může přijít jedině z temnot, **nikdy ne ze Světla**.

**Na tom** se ukáže, kde číhá **temnota**. A to, co temnota nenávidí, co s nenávistí pronásleduje, je **jen** Světlo a všechno světlé. Již v tom spočívá pro klidně zkoumajícího poukaz na to, kde je temnota a kde je zakotveno Světlo.

Podle zákonů stvoření to lze z mého Poselství zcela podrobně zdůvodnit. Neboť temnota nenávidí Světlo a snaží se je napadat a pošpinit, kde jen může!

**Kde temnota útočí, tam jsou světlé hodnoty!** To bude lidem v brzké budoucnosti jasné a pak budou usuzovat a jednat podle toho, aby zcela vymýtili zlo, které se vždy **samo musí** tímto označit!

Co je temno nebo patří k němu, to se velmi lehce rozezná v **druhu** chtění, který se projevuje v jednání.

Tímto příkladem vám dávám ponaučení, které máte využít ve vašem budoucím bytí, a současně ukazují, jak odporné a hnusné jsou boje s temnotou, protože temnota působí **vždy** jen zákeřně, lstivě, prolhaně, zlovolně a svíjí se v bahně vlastní žádostivosti a z této bažiny stříká jedem do míst, která ve své závisti sleduje.

Je-li takovýto způsob pro pozemské lidi již hanebností, o co více je tomu před Světlem a před Bohem!

Nyní však plamenně udeří paprsek Božího hněvu do tohoto neblahého močálu a vyhladí vše, co se k němu přiznává v myšlení a jednání!

Nelze to ve skutečnosti nazvat žádným bojem; neboť odpor a ošklivost stoupá při každém úderu, který čistý meč Boží vede

vůči špíně, nucen k tomu útoky temna, které již poznává svůj konec.

Člověk, který v sobě ještě může nést sebeúctu, stáhne se prostě zpět tam, kde se domnívá, že nenalezl to, co pro sebe očekával, a řekne si, že **on sám** se v tom mýlil, když očekával něco jiného. Nikdy se nemůže ukázat jako záluďný a podlý, pokud **sám v sobě nenese** toto zlo, které pak povzbuzováno temnotou se ještě vystupňuje často do zcela neuvěřitelných forem.

K tomu všemu přichází ještě stoupající tlak Světla, který **nutí** dobré, jakož i zlé vlastnosti ke konečnému vybavení tím, že se musí snažit **vyžít** v zesíleném pohybu udržovaném tímto tlakem.

V tomto neočekávaném propuknutí bude zlo současně konečně poraženo, avšak dobro pozvednuto vysoko vzhůru. Nucení k pohybu všeho toho, co v sobě lidská duše skrývá, dává podnět k účinkům soudu u jednotlivců, jakož i u mas!

Je to zcela jednoduchý děj, který nyní budete moci den ode dne také vždy jasněji pozorovat. Učte se na tom a vyzískejte z toho duchovní zisk!

Je to světový soud ve svém samočinném působení s prostou přirozeností, která je svaté vůli Boží vlastní! Sami vidíte, že označení boj je příliš dobré pro nutné zničení takovýchto loupežníků na všech Bohem milostiplně darovaných cestách, které vedou k míru ducha.

Není to žádný boj, nýbrž veliká **očista** v díle spásy ze Světla. Avšak pro Světlo je to jen **odporná** práce, protože temnota při

tom až do úplného konce nemůže být nikdy jiná, než jaká ještě je: vzbuzující odpor a opovrženíhodná ve všech svých činech. Není to žádný úctyhodný a čestný protivník! Světlo přece nemůže mít vůbec žádného úctyhodného **protivníka**, protože všechno **skutečně** úctyhodné chce sloužit jen **Světlu**, a ne temnotě.

**To** je úkol, který Světlo pro vás, vy lidé, vykonává! Vy, kteří to všechno již smíte **vědomě** spoluprožít, najděte v tom velikost Boží, Jeho všemohoucnost a spravedlnost a Jeho ... lásku!

Neboť je to **láska**, když zem zbaví tohoto morového dechu a vás od něj osvobodí, abyste mohli **radostně** stát ve stvoření, které vám milostiplně poskytl jako domov!

Vzdejte mu **ten** dík, který patří tomuto dílu lásky, tím, že své myšlení udržíte čisté a budete myslet jen na **blaho** a mír vašich bližních, ne však myslet na to, jak jim můžete způsobit utrpení!